

רחל מדחלת על כל העולם

ילדי המלחמה

המלחמה הביאה לרבקה קידה מיכאלי בתוכנית לעקרת הבית, אותה היא עורכת, היא מוסרת בדרך-כלל דרישות שלום בצירוף שירים. עם פרוץ ה"מלחמה רבו דרישות השלום, רבו הבקשות לשירים, אבל במקום ברכות — החלו להופיע הודעות על תינוקות חדשים.

מיכאלי

"משה, בן גולד לך. בריא ונורמלי." "ישעיהו, אשתך חרבת בת. לשתייהן שלום." במשך בוקר שלם היא שירה הודעות מהסוג הזה, ובעיקר מצאה חן בשירתו של יחזקאל קאופמן, המכונה קאקי, שהודיעה לו שנולדו לו תאומים. "ואני מברכת אותך על המאורע", הוסיפה רבקה עצמה להודעה,

הלוך וחזור

אלפי ישראלים כגולה ניסו לחזור ארצה, עם המלחמה, להתגייס לצבא, ולהגן על המולדת שלהם. אבל היו גם מקרים הפוכים: היו מקרים בודדים של ישראלים שנבחרו מהמלחמה, ומיהרו להימלט מהארץ, מיד עם תחילתה. **שירום לייגום**, למשל, התעשיין העשיר עזב את הארץ עם תחילת הקרבות, תעשיין אחר, שאשתו סירבה להצטרף אליו, עזב בארץ את אשתו ובנותיו — וברח. אך המקרה שהרגיז יותר מכל את החוגים התלאביבים, ובעיקר את חוגי הבהימה, היה מיקרה הסתלקותו של רופא האמנים

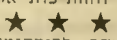
הידוע, המופיע בכל מסיבה ובכל פרמיירה, דוקטור **נחום גיטרר**. עויבתו את הארץ הדהימה לא רק את חוגי הבהימה, אלא גם את תושבי שכונת התקווה. משום שדוקטור גיטרר היה ידוע ואהוב גם שם, מאז שהחל לרפא את תושבי השכונה באופן קבוע. כשהתחילו הקרבות הוא הודיע לאנשים שפגש: "בתי מתקשה ללדת, בלונדון, אני מוכרח לסטוע אליה דחוף". הוא לקח את אשתו, עזב את הארץ, עוד ביום הראשון למלחמה. כשעל דלת ביתו הנעולה — נשארה מודבקת הפיתקה הקוראת לו להתייצב מיד בבית-החולים הקרוב, על מנת לטפל בפצועי-המלחמה.

הפייטר

הוא שיחק כבנו של הרב בכנר על הגג, ואחרי-כך עלה בדרגה והפך לחייט במח"זמר.

יש חיילים היוזעים לשחק, אבל כמה זמרים יש, שיוזעים להילחם! יש מעטים מאוד, ואחד מהם הוא **צמח יקר**.

הקישושים שלהם, והחתיכות את הטיולים בים.

קישוט אחר לדיסקוטק רצה להביא צלם הלייף **שון פליין**, שהוא הרבה יותר ידוע בזכות אביו, שחקן סרט-הפעולה הידוע מנחה, **ארויל פליין**. כאשר צילם שון את מרחבי הנגב, ראה שם, מופקר בחולות, תותח מצרי קטן מאד. הוא החליט שזוהי ביוק מתנה עבור הדיסקוטק התלאביבי האהוב עליו, ויחד עם שני חבריו התחיל לגרור אותו. אבל מה? אחרי שסחבו אותו לאורך שלוליים קילומטר בחולות סיני, באו פתאום שלושה שוטרים צבאיים, והסבירו להם שלא יתאמצו. וישאירו את התותח במקום. ושאם הם מוכרחים לקשט דיסקוטקים — שיפשו להם קישוט אחר.

"ואני מאחלת לך הרבה קאקי בבית, כפול ומתוק."

מספר ימים לאחר מכן היא הגיעה לחברון, ושם היא הכירה את קאקי בכבודו ובעצמו. באותה הזדמנות התברר לה ש"קאקי אינו נשוי, ולכן לא יתכן שנולדו לו תאומים, והחברה פשוט ערכו לו מתיחה. מה בקשר לכל שאר הלידות, האם הן אמיתיות או לא? את זה אפשר יהיה לברר רק בעתיד.

איך לקשט דיסקוטקים?

שלו, לערוך טיולים על הים. פתאום עם תחילת המלחמה — הוא חדל לקשט דיסקוטקים וחשבו שהוא נעלם. אבל לא — אלברט נגיאן בסך הכל היה עסוק במאלי, אשתו לשעבר של פליין-בן-תל-אביבי אחר, בשם **מימון חסון**. תוצאות העיסוק — בעוד שבועיים יהפוך אותה נגיאן לאשתו של עצמו, והדיסקוטקים יפסידו את

אחד הקישוטים הכי יפים של הדיסקוטקים בתלאביב שמו **אלברט נגיאן**. הוא היה מקשט אותם בגופו היפה, בפניו היפים, ובחתיכות היפות הצמודות אליו ב"אופן קבוע. הן ניצמדו אליו לא רק בגלל יופיו, אלא גם מפני שהסורקי הצעיר, בעל צי'אניות הדייג, נהג להזמין אותו ליאכטה הפרטית

אבל בתור חייל הוא זכה להצלחה הרבה יותר גדולה ומרשימה. הוא ירד לסיני עם עוד שני שחקנים, **יוסי סגל** ו**גאל סרי-לוי** להופעות בפני חיילים. כשהוא יצא מהמחנה נתנו לו קארל גוסטב, לשמירה אישית.

בדרך הוא החליט לבדוק את הנשק. הוא כיוון אותו אל על, וירה שני צרורות. האש עוד לא נפסקה וחמישה מצרים הגיעו אליו בריצה עם ידיים מורמות. הוא לקח אותם לאוטו, והביא אותם למחנה.

בלי מיל

על הנשמה

עד שדני בן-ישראל הצליח לצאת מן הארץ! עד שהוא הצליח לבטל את צו איסור-היציאה מן הארץ, שהוציאה נגדו אשתו! עד שהוא הצליח להתגבר על כל הקשיים! והנה הוא שוב בארץ.

כדי לצאת את הארץ הוא ויתר לאשתו, לאחר מאבק קשה, על עשרים וחמש אלף לירות, וזאת אומרת על חצי מהדירה המשרתת שלהם. ואילו המאמצים שהוא צריך היה לעשות, כדי להחזיר את הארץ, היו אפילו עוד יותר קשים.

בן-ישראל

הוא עוד לא הספיק להופיע בטל-ביזיה הווינאית, וכבר, בערב ההופעה, הוא שמע ש"חיפה עולה בלה-לה", שתלאביב מופי גזת, ושנתניה מות קפת מכל הכיוונים. הוא רץ מיד לשגרירות ואמר ש"הוא רוצה לחזור הביתה. בשגרירות אמרו לו שישב ויחכה, אבל הוא לא ויתר. הוא התיישב בשדה-התעופה, עד שצער שם מטוס אל-על, ואז, לפני שהממונים הספיקו להביא מה קורה — קנה כרטיס, נדחף בין הציוד שבמטוס, וכך הגיע ארצה.

הוא הגיע ארצה, רץ קודם לראות מה שלום גרושתו, ומשם הוא ירד מיד דרומה, להופיע בפני החיילים.

הוא הצליח להיות האמן הראשון שהגיע לעזה, והאמן הראשון שטבל בתעלה.

עכשיו הוא נשאר ללא פרוטה. הנסיעה לשם עלתה לו עשרים וחמש אלף לירות, והנסיעה חזרה סיימה לו את כל שארית כספו.

ליטה להתגייס לעזרת המולדת. היא הליכה לסוכנות ואמרה שהיא מתנדבת ל"צה"ל. היא מוכנה להילחם, להרוג, היא מוכנה לעבוד בחפירות, היא מוכנה לעשות הכל.

לכן שלחו אותה למשק גדות. ומה היא עשתה שם למען המאמץ המלחמתי? "ביררתי שם תפוחי-עץ לארבעה סוגים", היא מספרת בגאווה.

לעזרת המולדת

בנו-של-סגן-ראש-עיריית-רמת-גן, למען זה היא הופיעה אפילו יום אחד בבליקיני במועדון קלפים באילת.

אפילו **גילה קנר** נרתמה למאמץ המלחמתי. כשאין מלחמה היא מסתובבת בדיסקוטקים, מתפשטת בפני צלמים, מנהלת רומנים עם כל מי שרק אפשר, וחולמת להיות כוכבת גדולה. כדי להיות כוכבת היא הסכימה אפילו לספר שהיתה ידידתו ואהובתו של

גילה